

DÍLNY CHRÁNĚNÝCH PRACOVNÍCH MÍST

Chráněné dílny Modrý klíč završují praktickou výuku a předprofesní přípravu klientů s mentálním postižením v Modrém klíči a při svém zrodu uspokojily i další žadatele hlásící se na Úřadu práce, kteří vzhledem ke svému postižení nemohli být zatím zaměstnáni v normálních provozech. První dílna pro 13 osob se ZPS je v provozu od září 1993. Tato dílna získala statut chráněné dílny 1. května 1995. Vzhledem k tomu, že přibývalo žadatelů o zaměstnání v chráněné dílně, rozhodl se Modrý klíč toto pracoviště rozšířit. Za přispění Úřadu práce hl. m. Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy a mnoha sponzorů se podařilo rozšířit kapacitu a otevřít další dvě chráněné dílny. Nyní dílny zaměstnávají 38 osob se ZPS, o které se stará osmičlenný kolektiv asistentů.

Předmětem činnosti jsou montážní, kompletační a balicí práce nenáročné z hlediska spotřeby energií, vybavení a kvalifikovanosti pracovní síly. Zaměstnanci dílen se středním a těžším stupněm postižení potřebují delší dobu na zapracování, mají nižší pracovní výkon a nižší schopnost dlouhodobé koncentrace. Chráněné dílny umožňují zaměstnancům pobyt od 7 do 17 hodin, kdy je základní pracovní úvazek doplněn potřebnou rehabilitační a výchovnou složkou. Zaměstnanci tak využívají služeb i ostatních složek Projektu Modrý klíč včetně nabídky zájmových aktivit či rekondičních pobytů v přírodě.

Jedním ze základních principů fungování chráněné dílny bylo poznání, že nejnáročnější na zajištění provozu je zabezpečení trvalé práce pro handicapované osoby. To vyžaduje od zadávající firmy pochopení dané problematiky, ochotu hledat nová řešení a důvěru ve schopnosti kolektivu chráněné dílny. Od chráněné dílny pak spolehlivost, určitou míru přizpůsobivosti a dobrou organizaci práce, kde se klade důraz na kvalitní zaškolování pracovníků.

U všech zaměstnanců je možné sledovat rozvoj pracovních schopností, samostatnosti a určité sociální orientace. Samozřejmě podle typu a hloubky postižení jsou vytvářeny úměrné nároky na práci, která je rozdělována tak, aby všichni okusili pocit úspěšnosti a společenské prospěšnosti. Již se také podařilo několik pracovníků chráněné dílny zapojit do běžného pracovního poměru.

Chráněná pracoviště jsou posledním předstupněm k dosažení plné socializace (uplatnění v běžném pracovním prostředí) a splňují základní podmínku pro spokojený a smysluplný život postiženého člověka, což je jeho začlenění do pracovního procesu, zabraňují pocitu společenské nepotřebnosti lidem, kteří jinak zůstávají v domácí péči nebo jsou izolováni v ústavech sociální péče.